

De man achter Jumelles stopt

Alfred van Hall neemt afscheid van de redactieraad en de raad van commissarissen van De Landeigenaar. Na 35 jaar het blad gedragen te hebben, stopt hij er mee. Zijn alter ego Jumelles hoeven we voorlopig nog niet te missen. Jumelles wil nog graag de lezers inspireren en bewegen. Ik was nieuwsgierig naar de man achter Jumelles.

Auteur: Minou van Dillen

De ontvangst in de oude dokterswoning in Appingedam is allerhartelijkst. Eerst een lunch met Alfred en zijn vrouw Netty in de gezellige keuken. Daarna het interview in de voorkamer met vleugel en huiselijk tikkende Friese staartklok.

“Kijk”, zegt Alfred, “Ik heb ook zo’n plezier in dit huis. Omdat het een geschiedenis met zich mee draagt. Hier leefden vanaf 1923 mensen met vreugde en verdriet. En ik ben geïnteresseerd in de verhalen van mensen. Het is spannend om een stap te doen in de stappen die al gezet zijn, en mij te positioneren in de historie van mensen en hun toekomst.”

“Ik heb me ontzettend gekoesterd gevoeld in de vereniging”, vervolgt hij. Geboren in 1947 op de buitenplaats Astra in Hattem in de Van Hall-Boissevain familie, is hij daar met zijn jongere zus en broer opgegroeid. “Ik kwam bij De Landeigenaar in een wereld die me door mijn ouders of via via al bekend was. Het is toch een beetje een familie, de FPG.” Van Hall vertelt dat hij een echt buitenmens is en daarom ook zo goed bij de vereniging past. Vanaf zijn jeugd op Astra heeft hij altijd buiten gewoond en geleefd. En hij vindt het

Van Hall voor zijn voormalige dokterswoning in Appingedam: “Ik heb zo’n plezier in dit huis”

ook belangrijk dat mensen zich inzetten voor het behoud en doorgeven van hun bezit. “Je mag genieten van je huis en zijn omgeving, maar het uiteindelijke doel is om het bezit te behouden. Daarom was het voor ons zo fijn dat Astra, toen mijn moeder het na het overlijden van mijn vader verkocht, naar mijn nichtje over ging. Daarmee bleef het bij een Van Hall.”

Als een monnik

Niet alleen is Alfred van Hall al 35 jaar aan De Landeigenaar verbonden, hij heeft ook enorm veel geschreven voor het vakblad. Over allerlei onderwerpen in veel interviews en zelfstandige artikelen. Hoe kreeg hij dat voor elkaar naast zijn werk? “Ik ben ijverig en heel gedisciplineerd, bijna als een monnik. En ik vind het heel erg fijn om te schrijven. De laatste tijd vooral de Jumellen. Daarom ga ik daar voorlopig mee door.”

Begonnen als redacteur voor waterstaatkundige aangelegenheden is Alfred van Hall vanaf 1990 tot en met 2001 eindredacteur geweest. Met ieder jaar elf edities van De Landeigenaar. Hij schreef over een keur aan onderwerpen: water, pacht, ruimtelijke ordening, economie, natuur en milieu. En natuurlijk over juridische zaken. Niet alleen over waterschapsrecht, maar ook bijvoorbeeld over burenenrecht. Daarnaast nam hij vele interviews af. “Heb je bijvoorbeeld het interview met Sicco Mansholt in november 1987 gelezen?” vraagt Alfred. “Dat was indrukwekkend, de grote Mansholt daar op zijn boerderij in Wapserveen. Eén van

de meest indrukwekkende mensen die er na de oorlog in Europa zijn geweest.”

Jumelles móet ik maken

Met Jumelles begon Alfred in 1992. In elke editie van De Landeigenaar één. Er was al een rubriek Eigenaardigheden en die werd vanaf dat moment door Jumelles met zijn eigen aardigheden en impressies ingevuld. “Ik zocht een andere manier om zaken te bespreken, wilde dingen op kunnen schrijven die niet pasten in een gewoon artikel. Ik wilde gewoon wat vrijer zijn. En Jumelles is iemand die even wat los van mijzelf, op een hele verstandige, liefdevolle, milde, maar ook wel agenderende manier naar de wereld kijkt. En heel vaak dacht ik, dit stuk hoort wat onderwerp betreft eigenlijk niet in De Landeigenaar. En toch mocht ik steeds doorgaan.”

“Ronnie van Woudenberg, de hoofdredacteur, heeft mij daar in die 35 jaar altijd in gesteund”, vervolgt Alfred. “Hij is voor mij enorm ruimtgevend geweest. En hij was voor mij een vast baken in de vereniging. Rustgevend, evenwichtig en stabiel. Dat is heel prettig voor een creatieveling als een schrijver is. We hebben nooit een conflict gehad, terwijl het best over serieuze zaken ging als we De Landeigenaar maakten. Het evenwicht dat wij hebben ontwikkeld, daar ben ik hem heel dankbaar voor. Ronnie is dé stimulator om het beste uit jezelf te halen.” In De Landeigenaar heeft de agenderende Jumelles een platform om dingen waar hij over heeft nagedacht, zaken die hij belangrijk vindt, over te dragen. “Wat

dat is? Die Jumelles, die móet ik maken. Dat is toch een beetje de docent in mij. Maar steeds een docent in je blad, dat is natuurlijk vrij hinderlijk. Dus als je er een verhaal van maakt, een prettige sfeer schept en aanhaakt bij de belevingswereld van de lezer, dan voelen mensen zich niet beleerd. Want dat zou ik vervelend vinden.”

“Ik hou er van om na te denken. Een Jumelles moet wat mij betreft iets extra's brengen. Ik denk graag na over de huidige samenleving. Bijvoorbeeld over hoe die zich tot 2050 zal ontwikkelen. Interessant is hoe we in deze complexe wereld met elkaar omgaan. Ik zie een maatschappij waarin de verzakelijking verder zal toenemen en de menselijke maat uit het oog wordt verloren. We moeten meer inzetten op verbinding dan op verwijdering. En daar wil ik dan een Jumelles over schrijven.”

De Eigenaardigheden leidden gelukkig nooit tot problemen. “Het is toch heel knap geweest van de waterschappen waar ik werkte om te accepteren dat ik als hoogleraar, of in De Landeigenaar soms dingen opschreef waar ze het niet mee eens waren. En van Jumelles kon ik dan zeggen dat ben ik niet die dat vindt, het is de columnist die dat zegt.”

De weg van de harmonie

De lezers van Jumelles kennen de milde toon in zijn verhalen. “De weg van de harmonie ligt mij het beste. Ik ben altijd een man van overleg, want de ander heeft namelijk ook een deel gelijk. En ik hou niet van onrust of ruzie. Aan dingen die me negatieve energie opleveren heb ik een hekel. Dat kost me te veel, dus dat doe ik ook niet. Ik zeg ook altijd: “Jongens kom op, waar gaat het over. Laten we het uitpraten.” Hij is een verbinder pur sang. Alfred van Hall heeft met zijn geschreven woord in De Landeigenaar bijgedragen aan de cohesie binnen de vereniging, 35 jaar lang. Door zijn langdurige verbondenheid met de FPG, door zijn enorme creativiteit, grote inzet en vooral liefde voor het schrijversambacht, heeft hij het denken van de lezer in beweging gebracht en iets wezenlijks doorgegeven. En dan kun je alleen maar zeggen: “Alfred, wat fantastisch dat je dit voor ons hebt willen doen. Dankjewel.”

Drs. M.R.B. van Dillen MBA is redacteur van De Landeigenaar

“Jongens kom op, waar gaat het over. Laten we het uitpraten”

*Alfred van Hall in de woonkamer met vleugel en huiselijk tikkende Friese staartklok: “Ik hou er van om na te denken”
Foto's: Minou van Dillen*